

работы: но тѣхни-те слѣдства течѣтъ въ самѣ-тѣ вѣчностъ и та ще да го издаде. — Единъ случай, едно по себе твърде незнатно обстоятелство, на което никоги не бы ни помислилъ, ще да открие въ свѣтъ-атъ срамны-те ти дѣла. И тогава вече неси безопасенъ. О, колко е свата истина-та въ таѣхъ народнѣхъ пословицѣхъ: „Заклеа са земѣ-тѣ на рай-атъ, чи са сички-те тайни знаѣтъ.“ А и свато писмо каже: „Ничтоже тайно, еже не откриетса.“ Таа истина ще да испустишъ человекѣ, на себе си.

Кога бы могли по нѣкого и нѣкого человекѣ да видиме, какъ, на нѣкое мѣсто отъ Бога и отъ человекѣ-те оставенъ, седи, какко го извъ вѣтре негова-та совѣсть мъчи и грызе, и какъ е самъ отъ себе достоинъ за презрѣнiе; какъ кога почтенъ человекъ посрещине, отъ погледъ-атъ дѣлко осеца, чи е достоинъ за презрѣнiе; що повечи, какъ нѣкой пѣтъ и сама една проста рѣчь, коа бы извъ чужды уста невинно излетила, като нѣкой мечъ сърдце-то му провада; какъ го найпосле сѣкое наймалко и найнепознато обстоятелство, обеспокоава, ако са и показува, чи е негово-то състоанiе безопасно! Отъ сичко това нѣма нищо; много повече е неспокоенъ человекъ, кога го каанье-то съ остроото си жало мъчи, що е въ она часъ, кога е грѣхъ-атъ направенъ, была прiятна прiимена-та сласть и корысть.

Нечиста-та совѣсть трови и огорчава намъ сѣ-какво живенiе, сѣкаквѣ нашѣ радости. — Да пу-стиме злочинецъ-атъ, нека въ забави и увеселенiа забораки на себе; но токо що са удали, веднага ще му излезнатъ предъ очи-те сички-те безчинства, и тѣхны-атъ споменъ като нѣкакво страшило ще да го